

”

در یادداشت بعدی می‌خواهم برایتان در مورد «سینما کارخانه رؤیا سازی» و تفاوت‌های بین رؤیا و آرزو و امیال و... «آرمان» صحبت نکنم! آدم‌ها وقتی پیر می‌شوند رؤیاهای خودشان را از دست می‌دهند و سیاستمدار آن وقتی در بی‌شرقی اسیر، آرمان‌هایشان را...

حتی به شدت شخصی خود فرض نکرده و نگرفته باشد! هیچ دستگاه دیپلماتیکی تشکیلات خودگردان را جدی نمی‌گیرد و اصلاً حاضر نیست برای مذاکره با آنها وقت تلف کند. تمام ارزش‌های جهان مدرن ماهیتی کاسبکارانه دارند و برای اوکراین یک جور تفسیر می‌شود و برای یمن و سوریه و عراق و نوار غزه و... جور دیگری آن‌هم به شرط اینکه از «باغ اروپای شمالی» و امریکا به قدر کافی فاصله داشته باشند و گرنه کسانی که این موازین و معیارها را پایه‌گذاری کرده‌اند، به همان منافعی متعهد هستند که علت اصلی این ادعاها بوده‌اند. «بشر»هایی که این «حقوق» را رسمیت داده‌اند و بناست پشتوانه اجرایش باشند، وقتی پای منافع خودشان وسط باشد، هیچ وقت دست و پای خود را با چنین تعهداتی نخواهند بست. خیلی مایل بودم حرف‌های مخالفان خود را (چه در مورد فیلم اوپنهایمر و چه در مورد وقایع اخیر) کامل و دقیق بیاورم و سپس پاسخشان را بدهم؛ اما اگر فرصت بود از اهمیت و مزیت‌های سکوت بحث کنیم، شاید اصلاً نیازی به گفتن چیزی نبود! به صراحت می‌خواهم عرض کنم، نگارنده پیش‌نویس کتابی را در دست دارم (فعلاً تحت عنوان «سکوت و آیین گفت‌وگو») که می‌تواند تاریخ خیلی از بحث‌های فلسفی و غیرفلسفی را

مجدداً بازنویسی کند. چیزی مثل ارغنون ارسطو که پایه‌گذار علم منطق بود. گاهی تصور می‌کنم تا این کتاب چاپ نشود (که بشود راحت به آن ارجاع داد) دیگر حرف‌زدن و مطلب نوشتن برایم بسیار دشوار است. به همین دلیل نگرانم سادگی برخی از بحث‌های بعدی ظرفیت شدید و عجیبی برای کج‌فهمی ایجاد کند و همین الان هم نمی‌توانم توضیح بدهم؛ چرا مهم‌ترین حرف‌های این عالم... بنا بر قاعده سبقت رحمت الهی بر غضب او... ساده‌ترین و روشن‌ترین آنهاست؟! نمی‌توانم توضیح بدهم چرا نگاه‌کردن مستقیم به خورشید سخت، بلکه بدون تجهیزات لازم غلط و مخاطره‌آمیز است؟! این کار حتی می‌تواند منجر به مشکلات بینایی و کوری انسان بشود. الغرض (!) بدون مجهز شدن به سکوت نمی‌توان وارد گفت‌وگوی واقعی شد... و بدون شکل‌گرفتن یک گفت‌وگوی واقعی نمی‌توان توضیح داد چرا هیچ‌کدام از مطالب قبلی غیرمرتبط با بحث اصلی‌مان نیست...

۳- اوضاع روزگار به‌گونه‌ای است که هر چیزی دلت خواست را می‌توانی اثبات کنی. در یادداشت بعدی می‌خواهم برایتان در مورد «سینما کارخانه رؤیا سازی» و تفاوت‌های بین رؤیا و آرزو و امیال و... «آرمان» صحبت نکنم! آدم‌ها وقتی پیر می‌شوند رؤیاهای خودشان را از دست می‌دهند و سیاستمدار آن وقتی در بی‌شرقی اسیر، آرمان‌هایشان را...

